

Sygn. akt IV U 277/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 29 stycznia 2015 r., znak: (...)

w sprawie M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 stycznia 2015 r., znak:(...), po rozpoznaniu wniosku z dnia 11 grudnia 2014 r., ZUS Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), odmówił M. S. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ niezdolność do pracy powstała u niego w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ostatniego z okresów ubezpieczenia. Decyzja ta została oparta na orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 14 stycznia 2015 r., który uznał, że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres do 30 kwietnia 2015 r., przyjmując za datę powstania niezdolności do pracy 14 lutego 2014 r., tj. datę zgłoszenia wniosku. W orzeczeniu tym Lekarz Orzecznik podał, że niezdolność do pracy powstała u wnioskodawcy w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ostatniego z okresów ubezpieczenia. W decyzji organ rentowy powołał się również na orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 3 czerwca 2014 r., który uznał ubezpieczonego za osobę częściowo niezdolną do pracy na okres do 31 grudnia 2014 r. i podał, że nie można ustalić w przypadku wnioskodawcy daty powstania u niego niezdolności do pracy, wobec czego za datę powstania tej niezdolności przyjąć należało datę zgłoszenia wniosku, tj. dzień 14 lutego 2014 r. Lekarz Orzecznik nie stwierdził u wnioskodawcy niezdolności do pracy przed dniem 25 marca 2012 r.

Decyzja ZUS Oddział w T. z dnia 29 stycznia 2015 r. została zaskarżona przez M. S. odwołaniem.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS Oddział w T. wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Organ rentowy wskazał, że przedmiotowa decyzja wydana została na podstawie orzeczeń Lekarzy Orzeczników ZUS z dnia: 14 stycznia 2015 r. i 3 czerwca 2014 r., od których ubezpieczony nie wywiódł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej w przewidzianym terminie, pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie.

Podkreślił też, że ubezpieczony nie domagał się przywrócenia terminu na wniesienie sprzeciwu od orzeczeń Lekarzy Orzeczników ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 29 stycznia 2015 r.,
znak: (...) podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁽⁽⁹⁾⁾ § 3⁽⁽¹⁾⁾ k.p.c.

Stosownie do treści art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Z kolei zgodnie z art. 477⁹ § 3² k.p.c., w przypadkach, o których mowa w § 3¹, postanowienie sądu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

W niniejszej sprawie, w opinii lekarskiej z dnia 14 stycznia 2015 r. Lekarz Orzecznik ZUS uznał, że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres do 30 kwietnia 2015 r., przyjmując za datę powstania niezdolności do pracy 14 lutego 2014 r., tj. datę zgłoszenia wniosku. W orzeczeniu tym Lekarz Orzecznik podał, że niezdolność do pracy powstała u wnioskodawcy w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ostatniego z okresów ubezpieczenia. W orzeczeniu zaś z dnia 3 czerwca 2014 r. Lekarz Orzecznik ZUS uznał ubezpieczonego za osobę częściowo niezdolną do pracy na okres do 31 grudnia 2014 r. i podał, że nie można ustalić w przypadku wnioskodawcy daty powstania u niego niezdolności do pracy, wobec czego za datę powstania tej niezdolności przyjąć należało datę zgłoszenia wniosku, tj. dzień 14 lutego 2014 r. Lekarz Orzecznik nie stwierdził u odwołującego niezdolności do pracy przed dniem 25 marca 2012 r.

Orzeczenie z dnia 14 stycznia 2015 r. zostało osobiście odebrane przez ubezpieczonego w dniu badania (k. 56 cz. IV akt ZUS).

Orzeczenie z dnia 3 czerwca 2014 r. zostało zaś skutecznie doręczone ubezpieczonemu w dniu 6 czerwca 2014 r. (k. 14 cz. III akt ZUS).

Obie opinie lekarskie zawierają pouczenie o przysługującym wnioskodawcy prawie do wniesienia sprzeciwu od wydanych orzeczeń do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Odwołujący nie wystąpił ze sprzeciwem do Komisji Lekarskiej od orzeczenia Lekarza Orzecznika z dnia 14 stycznia 2015 r., a termin do jego wniesienia upłynął bezskutecznie w dniu 28 stycznia 2015 r.

Sprzeciwu nie wywiódł również od orzeczenia Lekarza Orzecznika z dnia 3 czerwca 2014 r. W tym przypadku termin do wniesienia sprzeciwu upłynął bezskutecznie w dniu 17 czerwca 2014 r.

Faktem jest też, że odwołujący nie domagał się przywrócenia terminu na wniesienie sprzeciwu od orzeczeń Lekarzy Orzeczników ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS i nie wskazał też na żadne nowe okoliczności dotyczące niezdolności do pracy powstałe po dniu wydania orzeczeń przez Lekarzy Orzeczników, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ k.p.c.

Tym samym, spełnione zostały przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. obligujące Sąd do odrzucenia odwołania.